
ROZTARGAĆ SIĘ (2) *vb pf*

roztargać się (1), **roztarchać się** (1); roztargać się *SkarŻyw*; roztarchać się *PudłFr*.

o oraz pierwsze a jasne.

fut 3 sg roztargå się (1). \diamond *part praet act roztarchåwszy się* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Przen: Ulec zniszczeniu, zostać doprowadzonym do upadku* (1) : Wielka łie złość y niezbożność ludzka otworzy: Wiára łię Kátholicka roštárga *SkarŻyw* 58.

2. *Rozzochrać, potargać sobie włosy* (1) : Potym łwé miłé włosy nadobnie łczoławłzy/ (Bo nie przyłtoi chodzić/ ták łye roštárchawłzy) *Spleć PudłFr* 73.

Formacje współrdzenne cf TARGAĆ.

ALKa